

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia**I. Prvý odvolací dôvod týkajúci sa osobnej pôsobnosti článku 101 ZFEÚ**

Všeobecný súd sa dopustil pri výklade pojmu „podnik“ a ustanovenia o rozložení dôkazného bremena pri zodpovednosti za účasť na protiprávnom konaní, ktorým sa porušil článok 81 ES (teraz článok 101 ZFEÚ) nesprávneho právneho posúdenia. V bodoch 36 až 50 napadnutého rozsudku sa Všeobecný súd zamerlal na nesprávnu otázku, a síce či Portielje je podnik. Všeobecný súd mal overiť, či Komisia právom vo svojom rozhodnutí predpokladala, že Portielje bola súčasťou podniku, ktorý sa dopustil protiprávneho konania. Na túto otázku sa v plnom rozsahu uplatnia zásady vyjadrené v rozsudku Akzo Nobel a i. (C-97/08 P) ⁽¹⁾, a to vrátane domnienky o vlastníctve 100 %-ného podielu na základnom imaní.

II. Druhý odvolací dôvod, ktorý sa týka vyvrátenia domnienky o rozhodujúcom vplyve**A. Prvá časť**

Všeobecný súd sa vyhlásením, že sa osobné prepojenie spoločností Portielje a Gosselin týkalo iba polovice členov správnej rady spoločnosti Portielje dopustil zjavne nesprávneho právneho posúdenia dôkazov, a to aspoň v tom rozsahu, v akom Všeobecný súd naznačil, že dotknutí členovia vedenia nemohli mať na riadenie spoločnosti Portielje rozhodujúci vplyv. Dotknuté osoby spolu v každom prípade disponovali dostatočným podielom hlasov v predstavenstve, aby mohli určovať politiku spoločnosti Portielje.

B. Druhá časť

Všeobecný súd sa každopádne dopustil nesprávneho právneho posúdenia svojím záverom, že Portielje napriek osobnému prepojeniu vyvrátila domnienku o vlastníctve 100 %-ného podielu na základnom imaní vytvorenú v judikatúre vzhľadom na to, že v rozhodujúcom období neprijala žiadne formálne správne rozhodnutie. Názor Všeobecného súdu nie je zlučiteľný s funkčným charakterom pojmu podnik a so zásadami vyslovenými v rozsudku Akzo Nobel a i.

C. Tretia časť

Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia aj tým, že vyhlásil, že Portielje vyvrátila domnienku o vlastníctve 100 %-ného podielu na základnom imaní, pretože v rozhodujúcom období sa nekonalo valné zhromaždenie spoločnosti Gosselin. Ani tento názor Všeobecného súdu nie je zlučiteľný s funkčným charakterom pojmu podnik a so zásadami vyslovenými v rozsudku Akzo Nobel a i.

Odvolanie podané 26. augusta 2011: Európska komisia proti rozsudku Všeobecného súdu (ôsma komora) zo 16. júna 2011 vo veci T-210/08, Verhuizingen Coppens NV/ Európska komisia

(Vec C-441/11 P)

(2011/C 331/18)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Odvolateľka: Európska komisia (v zastúpení: A. Bouquet, S. Noë a F. Ronkes Agerbeek, splnomocnení zástupcovia)

Ďalší účastník konania: Verhuizingen Coppens NV

Návrhy odvolateľky

— zrušiť rozsudok Všeobecného súdu Európskej únie zo 16. júna 2011, Vewrhuizingen Coppens/Komisia (T-210/08),

— zamietnuť žalobu o neplatnosť alebo iba vyhlásiť neplatnosť článku 1 písm. i) rozhodnutia K(2008) 926 v konečnom znení v konaní podľa článku 81 [ES] a článku 53 Dohody o EHP (vec COMP/38.543 — Medzinárodné sťahovacie služby) v rozsahu, v akom je Verhuizingen Coppens NV zodpovedná za dohodu o províziách,

— stanoviť výšku peňažnej pokuty sumou, ktorá sa Súdnu dvoru zdá primeraná,

— zaviazat Verhuizingen Coppens NV na náhradu trov konania o odvolaní a časti trov konania pred Všeobecným súdom, ktorú Súdny dvor považuje za primeranú.

Odvolacie dôvody a hlavné tvrdenia

Podľa názoru Komisie porušil Všeobecný súd právo, najmä článku 263 ZFEÚ a 264 ZFEÚ a zásadu proporcionality, keďže zrušil celkovo rozhodnutie Komisie, ktorým bola určená zodpovednosť Coppens za jediné a nepretržité porušenie, ktoré v rozhodujúcom období spočívalo v dohode o províziách a dohode o predstieraných ponukách s odôvodnením, že nebolo preukázané, že Coppens vedela alebo musela vedieť o dohodách o províziách. Aj v záujme riadneho výkonu spravodlivosti a účinného presadenia pravidiel hospodárskej súťaže Únie mohol Všeobecný súd napadnuté rozhodnutie zrušiť iba v rozsahu, v akom zodpovedá Coppens za dohodu o províziách. Dôvodom je skutočnosť, že zrušenie rozhodnutia v celom rozsahu znamená, že účasť Coppens na dohode o predstieraných ponukách ostáva nepotrebná, pokiaľ Komisia nevydá nové rozhodnutie o tejto časti pôvodného porušenia. To však môže viesť k neželanému zdvojeniu správneho a súdneho konania a prípadne by to mohlo byť dokonca v rozpore so zásadou *ne bis in idem*.

⁽¹⁾ Rozsudok Súdneho dvora z 10. septembra 2009, Zb. s. I-5237.